

821.174-94
Da 835

Grāmatas noformējumā izmantoti
Viļa Daudziņa zīmējumi.
Vitas Lēnertes grāmatas un vāka dizains
Zanes Daudziņas vāka zīmējums

Zane Daudziņa
MANS KARA GADS

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*
Projekta vadītāja un redaktore *Bārbala Simsons*
Korektores *Evija Stikute*, *Zinta Stikute*
Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. L-4356.
Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana
vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par
autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Zane Daudziņa, teksts, 2023
© Vilis Daudziņš, ilustrācijas, 2023
© Literārā apdare, izdevums, mākslinieciskais noformējums,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2023
ISBN 978-9934-31-719-4

*Es Tevi piesaucu par liecinieku dienām,
kas dzīvotas un aizslaucītas prom.
Es tajās dzīvoju...*

(nosapņots)

Svētdiena, 02.01.2022.

Rīga, 9.45, -3 °C

Šis gads nesīs pārmaiņas – tā saka nojauta. Un, ja tā, galvenais uzdevums būs noturēt dzīves vadības stūri savās rokās. Vēsturē bijis daudz dažādu precedentu, kad rāma, harmoniska un līdzsvarota dzīve, kad to uzurpē kāda vara, tiek īsā laikā padarīta par elli.

Pašas empīriskā pieredze rāda, ka arī ar manu vārdu, attēlu un svešu stāstu var ietekmēt daudzu

ļaužu izvēles. Vasarā tie bija krāpnieki, kuri ar mana vārda un attēla palīdzību centās cilvēkiem notirgot nesamērīgi dārgas zāles, bet rudenī manam vārdam un labajai slavai gandrīz pārbrauca pāri kāda sadarbības partnera “naudas vilciens”. Esmu šaipus durvīm ar patukšotām kabatām, bet dzīva un uzelpoju. Tā nu par visa veida pieredzi un skolu paldies tev, aizejošais 2021. gad!

Likmes ir augstas, un uzdevumi – aizraujoši. Būtiski būs brīvbrīžos prast apstāties, kā ierasts līdzšinējos divos pandēmijas gados. Apcerei bijusi izšķirošā jēga.

Otrdiena, 04.01.2022.

Valle

Virtuālā vide mūs visus cenšas iesūkt statiskā bildīšu, burtu un trokšņu jūklī. Tagad pat – ar kamīna sprakšķiem nepietiek, vajadzīgas sintētiskas perkusijas un konservēta klavierspēles virtuozitāte.

Šodien abi ar Modri brauksim uz centru pēc balstvakcīnas. Iesim uz pastu meklēt “Latvijas Avīzes” kalendāru, kurā ir pastāstīts viss par mēness fāzēm un dārza darbu cikliem. Tad vēl jānopērk citroni un barība putniņiem. Kas to būtu domājis, ka zilītes var būt tik rijīgas?...

Vakar noskatījos jauno *Netflix* filmu “*Don’t look up!*” ar Merilu Strīpu un Leonardo di Kaprio. Bie-dējoša.

Trešdiena, 05.01.2022.

Valle, 9.22, +2 °C

Zeme gluži raiba – zaļa ar baltpelēki apskopotām sniega un ledus svītrām. Mākslīgi elektriskais Zie-massvētku virteņu prieks gar jumta un terases malu ir isti noderīgs, lai vairotu labsajūtu, kas šorīt pārplū-dina visu ķermeni. Varbūt *Moderna* vakcīnai pievieno kaut ko nomierinošu? Es neticami labi izgulējos un kustoties jūtu vien tādu kā sasituma sāpi augš-delma augšējā daļā. Redzēs, ko Modris teiks. Kopš vakardienas esam abi *modernizēti* un *balstīti*. Grūti teikt – vai pret zinātniekiem un lielajām farmācijas

kompānijām vajadzētu just dziļu pateicību? Savādi, ka ne vien politikā, bet visā dzīvē, īpaši attiecībā uz veselību, jāizvēlas mazākais no ļaunumiem. Nu es atturīgi pieņemu to, kas tiek piedāvāts, un ieinteresēti gaidu, kurp šis vakcīnu bums mūs aizvedīs.

Vakar no rīta pamodos ar pēkšņu atskārsmi, ka šāds omikrons un abi šie kovida gadi pašos pamatos apdraud mūsu lielākā tautas dārguma – Dziesmu svētku – tradīciju. Ja vēl ilgi nevarēsim sarīkot lielo kopābūšanu jaunuzbūvētajā Mežaparka estrādē, pajukušie un strauji novecojošie vīru kori var arī neatdzimt. Lūk, tas gan būtu traģiski. Koru kustība Latvijā, aizsākusies ar vīru sastāviem, būtu līdz nepazīšanai izmainīta. Tas nekas? Galvenais, lai turpinās un pastāv.

Sestdiena, 08.01.2022.

Valle, 8.40, -3 °C

Šeit mītot, pandēmija ir kaut kas abstrakts, nereāls un tomēr pietiekami konkrēts, lai diktētu manu atrašanos tur, kur es esmu. Sākas otrā lauku ziema, bet martā būs jau apaļi divi gadi, kopš dzīvojam kara apstākļos ar slimību. Jaunības žēl, bet citādi tāda situācija, kad ir iespēja uzturēties iekšēja klusuma zonā, ir dažam labam (piemēram, man) ierādījusi ceļu uz harmoniju. Par to no sirds paldies!

Šodien Otrie pareizticīgo Ziemassvētki. Tam vai gluži vienkārši rīta romantikai par godu eglītē deg sveces un viena uz galda blāvi apspīd burtus manā dienasgrāmatā. Ik dienas saņemmu kādu jauku ziņu no lasītājiem mesendžerī. Vakar atrakstīja sieviete, kura esot paņēmusi grāmatu no bibliotēkas, izlasījusi un skrējusi uz veikalu pirkt – gribot tādu dārgumu sev paturēt mājā. Vakar vakarā atbrauca Vilītis, varbūt tad šovakar ieiesim pirtī. Nu jau tā mana *modernā* balstsvakcīna būs vienmērīgi izkļiedēta. Kopš pirmdienas āliņģa priekiem visu turpmāko nedēļu esmu iztikusi bez tiem. Ar šādām Rīgas epizodēm, kuras rudens pusē arī ieilga, būšu atradinājusies no šī rituāla pašaprotamības.

Nākotne joprojām rāda miglas bildi ar pāris aptuvenām paredzamu notikumu aprisēm. Izrādes februārī un martā (vai būs?), doktordarba aizstāvēšana 11. martā... Tas šķiet tik grūti aptverams, ka nav ko lauzīt galvu. Šodien ir tikai viena dzīve, teica Melkers Čorvenai “Sālsvārnas salas vasarniekos”. Kaut ko tieši tik bērnišķīgu un īstu gribētos lasīt. Nāc, rīta pelēcība, ņem mani savā klēpī un nes!

Svētdiena, 09.01.2022.

Valle, 8.50, -2 °C

Skudrulāči... Tāds vārds nezina no kurienes uzradās manā galvā. Kāds sakars? Tā tagad ir modē jautāt.

Veros uz eglīti, kuras skaistumu tūlīt pati izjaukšu. Mantiņas ieguls divās dažādās kastēs (plīstošas/neplīstošas) un ceļos uz kūts skapi līdz nākamajam gadam (ak nē – līdz šā gada nogalei...). Dievs, esi žēlīgs! Neļauj laikam skriet tik ātri, kā mundrs kalna strautiņš lēkā un urdz prom uz upi, kas to aizrauj uz jūru!

Vakar uz pirti atbrauca Laila ar Agri. Feini trijātā izkarsējāmieš, kamēr Agris pa māju baudīja atslābumu un mieru. Pēc pirts uzēdām manis vārīto gaiļa galertu un rasolīti. Iededzām eglītē svecītes un jauki pavakarējām. Pēc viņu aizbraukšanas netflixā noskatījāmieš “Salliju” ar Tomu Henku, bet tas mums nešķita tik aizraujošs kā iepriekšējā vakara “Kapteinis Filipss”.

Pirmdiena, 10.01.2022.

Valle, 9.11, -2 °C

Vilītis man par prieku ir uzlicis vēl divus termometrus laika apstākļu vērošanai. Bet nu es esmu pavisam apmulsusi. Ziemeļaustrumu pusē ir -2 °C, mobilajā telefonā Vallē rāda -3 °C, virtuvē -0,5 °C, bet verandā - +2 °C. Acīmredzot jāpārliet termometri tālāk no kamīniem, citādi tiem nav nekādas ticamības. Vakar neatradu neko jēdzīgu no *Netflix*

piedāvājuma, noklausījos īsu video, kur Sadhguru stāsta par piecām nāves pakāpēm, un gāju gulēt.

Šorīt divos slazdos no trim ir peles. Tieši tik vienkārša tā nāves daba. Dažām pelēm lemts dzīvot, kamēr citām mirt... Semmes istabā, par laimi, to nav. Gaidīšu Modri, lai izņem. Varbūt arī es varētu... Kamēr ir iespēja izvairīties, es to tomēr nedarīšu. Man arī skaliņi ir vajadzīgi. Jāpalūdz, lai Modris sataisa arī tos. Vakar Vilitis izjauca eglīti. Pārklāju galdautu. Atkal dzīvošu, vecmodīgu tamborējumu ieskauta. Pārvietoju atpakaļ uz verandu pa visu māju izklienātos zaļumaugus. Tur tiem bija ļoti silti, tomēr pārlietu ēnaini apstākļi. Pēc nakts vēsā šoka verandā tiem tiks dienas gaisma un prieks par plašumu.

Šodien pl. 12.00 man jāveic 1. kursa darba kopsavilkums. Studenti joprojām izolējas karantīnas apstākļos.

22.21

Tu jau pati redzi – nekas nav mūžīgs. Tāpat, kā kādreiz tu biji mazs bērniņš, bet tagad esi sieviete, tāpat pienāks tava nāve.